

Mål C-379/05

Amurta SGPS

mot

Inspecteur van de Belastingdienst/Amsterdam

(begäran om förhandsavgörande från Gerechtshof te Amsterdam)

”Artiklarna 56 EG och 58 EG — Fri rörlighet för kapital — Nationell skattelagstiftning enligt vilken andelar undantas från bolagsskatt — Skatt på utdelning — Innehållande av källskatt — Undantag från skyldighet att innehålla källskatt —

Tillämpning på mottagande bolag som har säte eller ett fast driftställe i den medlemsstat som beviljar undantaget och vars andelar omfattas av undantaget från bolagsskatteplikt — Undantaget från skyldighet att innehålla källskatt tillämpas inte på utdelning som lämnas till ett mottagande bolag som varken har säte eller fast driftställe i nämnda medlemsstat”

Förslag till avgörande av generaladvokat P. Mengozzi föredraget den 7 juni 2007 I - 9573

Domstolens dom (första avdelningen) av den 8 november 2007 I - 9594

Sammanfattning av domen

1. *Fri rörlighet för kapital — Restriktioner — Skattelagstiftning — Bolagsskatt (Artiklarna 56 EG och 58 EG; rådets direktiv 90/435, artikel 5.1)*
2. *Begäran om förhandsavgörande — Upptagande till sakprövning — Gränser (Artikel 234 EG)*
3. *Fri rörlighet för kapital — Restriktioner — Skattelagstiftning — Bolagsskatt (Artikel 56 EG)*

1. Artiklarna 56 EG och 58 EG utgör hinder för en medlemsstats lagstiftning i vilken det föreskrivs att källskatt skall innehållas på utdelning som ett i denna medlemsstat hemmahörande bolag lämnar till ett mottagande bolag hemmahörande i en annan medlemsstat, när det lägsta andelsinnehav i kapitalet i ett dotterbolag som föreskrivs för moderbolag i artikel 5.1 i direktiv 90/435 om ett gemensamt beskattningssystem för moderbolag och dotterbolag hemmahörande i olika medlemsstater inte har uppnåtts, dock att sådan källskatt inte skall innehållas på utdelning som lämnas till ett mottagande bolag som är skattskyldigt till bolagsskatt i förstnämnda medlemsstat eller som i denna medlemsstat har ett fast driftställe till vilket aktierna i det utdelande bolaget hör.

medlemsstaten oförmånliga behandlingen av utdelning som lämnas till mottagande bolag som inte är etablerade där, kan avhålla bolag hemmahörande i en annan medlemsstat från att investera i Nederländerna och utgör följaktligen en restriktion för den fria rörligheten för kapital som i princip är förbjuden enligt artikel 56 EG.

Den i jämförelse med behandlingen av utdelning som lämnas till mottagande bolag som är etablerade i den berörda

Det är visserligen korrekt, att när det gäller en medlemsstats bestämmelser för att förhindra eller lindra kedjebeskattnings eller ekonomisk dubbelbeskattnings av vinst som ett i landet hemmahörande bolag delar ut, befinner sig de i landet hemmahörande aktieägare som tar emot utdelningen inte nödvändigtvis i en situation som är jämförbar med situationen för utdelningsmottagande aktieägare hemmahörande i en annan

medlemsstat. Dock gäller att från den tidpunkt då en medlemsstat ensidigt eller i avtal föreskriver att inte bara i landet hemmahörande aktieägare utan även i landet ej hemmahörande aktieägare skall erlagga inkomstskatt på de utdelningar som de erhåller från ett i landet hemmahörande bolag, närmar sig situationen för dessa i landet ej hemmahörande aktieägare den situation som gäller för i landet hemmahörande aktieägare. Det är nämligen uteslutande på grund av att denna stat utövar sin beskattningsrätt och oberoende av beskattningen i en annan medlemsstat som det uppstår risk för kedjebeskattnings eller ekonomisk dubbelbeskattnings. I sådana fall måste det utdelande bolagets hemviststat, för att undvika att i landet ej hemmahörande utdelningsmottagande bolag utsätts för en restriktion för den fria rörligheten för kapital, tillse att de i landet ej hemmahörande aktieägande bolagen, när det gäller den mekanism som föreskrivs i landets nationella rättsordning för att lindra kedjebeskattnings eller ekonomisk dubbelbeskattnings, behandlas på ett sätt som är likvärdigt med det sätt på vilket i landet hemmahörande aktieägande bolag behandlas. Detta är emellertid inte fallet när en ekonomisk dubbelbeskattnings av utdelningen till mottagande bolag som inte är etablerade i det utdelande bolagets hemviststat uteslutande följer av att denna medlemsstat utövar sin beskattningsrätt genom att utdelningsbeskatta denna utdelning, samtidigt som den har valt att förhindra den ekonomiska dubbelbeskattnings när det gäller mottagande bolag som har sitt säte i denna medlemsstat eller som där har ett fast driftställe till vilket aktierna i det utdelande bolaget hör.

En sådan lagstiftning kan inte rättfärdigas vare sig av behovet av att upp-

rätthålla det nationella skattesystemets inre sammanhang eller av behovet av att säkerställa en väl avvägd fördelning av beskattningsrätten mellan medlemsstaterna. När en medlemsstat väljer att inte beskatta mottagande bolag som är etablerade inom dess territorium för denna slags inkomst, kan den dock inte åberopa behovet av att säkerställa en väl avvägd fördelning av beskattningsrätten mellan medlemsstaterna i syfte att rättfärdiga beskattningen av mottagande bolag som inte är etablerade i denna medlemsstat.

(se punkterna 28, 37–40 och 59–61 samt punkt 1 i domslutet)

2. Nationella domstolars frågor om tolkningen av gemenskapsrätten, som ställs inom ramen för den beskrivning av omständigheterna i målet och tillämplig lagstiftning som den nationella domstolen har lämnat på eget ansvar, och vilka det inte ankommer på EG-domstolen att pröva riktigheten av, presumeras vara relevanta. En begäran från en nationell domstol kan bara avvisas av EG-domstolen då det är uppenbart att den begärda tolkningen av gemenskapsrätten inte har något samband med de verkliga omständigheterna eller föremå-

let för tvisten i målet vid den nationella domstolen eller då frågorna är hypotetiska eller EG-domstolen inte förfogar över de uppgifter om sakförhållandena eller de rättsliga förhållandena som är nödvändiga för att kunna besvara frågorna på ett ändamålsenligt sätt. Den nämnda presumtionen att frågorna är relevanta kan inte kullkastas endast av att en av parterna i målet vid den nationella domstolen har bestritt vissa faktiska omständigheter som det inte ankommer på EG-domstolen att pröva riktigheten av och som är avgörande för hur föremålet för den ovannämnda tvisten skall bestämmas.

(se punkterna 64 och 65)

3. En medlemsstat kan inte åberopa att en annan medlemsstat ensidigt har beviljat ett mottagande bolag som är hemmahörande i sistnämnda medlemsstat obe-

gränsad avräkning, för att därigenom undgå den skyldighet att förhindra ekonomisk dubbelbeskattning av utdelning som följer av att denna stat utövar sin beskattningsrätt, i en situation där den första medlemsstaten förhindrar den ekonomiska dubbelbeskattningen av utdelning som lämnats till mottagande bolag som är etablerade inom dess territorium. När en medlemsstat åberopar ett avtal för att undvika dubbelbeskattning som den ingått med en annan medlemsstat ankommer det på den nationella domstolen att fastställa huruvida detta avtal skall beaktas i målet vid den nationella domstolen och, i förekommande fall, pröva om avtalet medger att verkningarna av restriktionen för den fria rörligheten för kapital kan neutraliseras.

(se punkt 84 samt punkt 2 i domslutet)